A tanítvány, aki hasonlóvá lesz Mesteréhez

Az Úr Jézus parancsot hagyott tanítványainak: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.” (Máté 28:19). Nem azt mondta: „tegyetek bocsánatot nyert emberekké”. Azt mondta: „tegyetek tanítványokká”.

Ez a parancs megmutatja, hogyan élnek Isten országának polgárai. Nem azért kapják meg a bűnbocsánatot, hogy egy helyben maradjanak. Beiratkoznak Királyuk iskolájába, és Tőle tanulják meg, hogyan legyenek olyanok, mint Ő.

Mi is valójában a tanítvány? Nem olyan, mint a szakiskolai tanuló, aki egy mestertől kitanul egy szakmát. A Szentírás szava olyasvalakit jelent, aki követi Mestere tanítását, és továbbadja azt.

A tanítvány addig hallgatja tanítóját, amíg már úgy nem beszél, ahogyan ő. Átveszi a szokásait, egész lényét. Mindenáron hasonlítani akar rá. Az Úr Jézus ugyanezt mondta a tanítványairól: „Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; ha pedig tökéletes lesz is, olyan lesz mindenik, mint az ő mestere.” (Lukács 6:40). Egy másik alkalommal pedig: „Elég a tanítványnak, hogy olyan legyen, mint az ő mestere, és a szolgának, mint az ő ura.” (Máté 10:25).

Miért akar az Úr olyan tanítványokat, akik hasonlítanak Rá? Mert ez Isten terve. Pál így ír: „Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között.” (Róma 8:29). Isten testvéreket akart az Úr Jézusnak, Hozzá hasonló embereket. A „tegyetek tanítványokká” parancs ennek a tervnek a része.

Ha a terv csupán a bűnök bocsánata lett volna, a parancsnak nem volna értelme. Egyesek tanítványok volnának, mások csak keresztények; egyesek feljebb, mások lejjebb. Az Úr nem hozott létre ilyen fokozatokat. A bűnbocsánatnak megvan a maga helye, de nem az a középpont, és nem is a végcél. Senki sem mondhatja: „Megkaptam a bocsánatot, és ezzel Isten munkája bennem véget ért.”

Hol kezdődik akkor a tanítványság? Az újjászületésnél. Ekkor lép be az ember a tanítványok iskolájába, és kezdi megtanulni, hogyan legyen olyan, mint a Mestere. Innen indul az élet: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.” (2Korinthus 5:17). Az új dolgok az Úr Jézustól jönnek, ahogyan a tanítvány is mindent a mesterétől kap, amit tud.

Aki megállt a bűnbocsánatnál, másként beszél: „Nálam nem lett újjá minden. Még sok régi dolog van bennem. Haragban élek, és még sok minden másban.” Miért él így? Mert nem kezdte el az iskolát. Még nem kezdett tanulni a Mestertől.

A tanítvány azt is megmutatja, milyen magas a mérce. Hogyan kell élnem? Úgy, mint az Úr Jézus. Ha meg akarom tisztítani magam, meddig kell elmennem? Nem én szabom meg a határt: olyan tisztának kell lennem, mint Ő. János apostol így ír: „És valakiben megvan ez a reménység ő iránta, mind megtisztítja magát, amiképpen az is tiszta." (1János 3:3). Nagyon magas mérce ez. A tanítvány éppen ezért méri magát hozzá: nincs más példaképe, csak a Mestere.

A parancsnak van egy második része is: „tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek" (Máté 28:20). Mindazt, nem kilencvenöt százalékát. A tanítvány az Úr tanítását teljes egészében veszi át. Semmit sem vesz el belőle, és semmit sem tesz hozzá, ahogyan a tanítvány sem változtatja meg mestere szavait.

Itt látszik, milyen komoly dolog ez. Ahhoz, hogy mást arra tanítsak, hogy mindent megtartson, nekem kell elsőként mindent megtartanom. Ha én kilencven százalékot tartok meg, a másikat is legfeljebb kilencven százalékra tanítom. Ha pedig meg vagyok győződve arról, hogy a maradék tíz százalékot nem kell megtartani, neki is ugyanezt fogom mondani. A tanítványaim legfeljebb akkorák lesznek, amekkora én vagyok.

Ezért akar az Úr a maga tanítványait, nem a mi tanítványainkat. Az a tanítvány, aki egy embert másol, olyanná lesz, mint az az ember, minden hiányosságával együtt. Akit tanítunk, annak az Úr Jézusra kell hasonlítania, nem ránk. Az Úr Jézus nem csupán azért jött, hogy megbocsásson nekünk. Azért is jött, hogy megtanítson, hogyan kell élni Isten országában, és az Ő parancsolatai ennek az országnak a törvényei.

Gondolj ismét a tanítványra, aki idővel úgy kezd beszélni, mint a mestere. Így növekszik az Úr Jézus tanítványa is. Mindent, amit tesz, Hozzá mér, és megkérdezi magától: olyan vagyok-e, mint Ő? A célt pedig maga az Úr mutatja meg neki: a tökéletes tanítvány olyan lesz, mint a Mestere.

Ne állj meg a bűnbocsánatnál, mintha az volna az út vége. Lépj be az Ő iskolájába, fogadj el mindent, amire tanít, semmit se hagyj ki belőle, és engedd, hogy Ő legyen a mércéd. Segítsen meg az Úr mindnyájunkat, hogy igazi, tökéletes tanítványként éljünk.

Sursa: *A tanítvány, aki hasonlóvá lesz Mesteréhez* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/a-tanitvany-aki-hasonlova-lesz-mesterehez